

[Handelsministeren.]

ærede konservative Ordfører ved særdeles vel, at det praktisk talt vil være ugørligt at fastsætte maksimale Udlaansrenter. Hvis man vil røre ved dette Forhold, maa man altsaa gaa den indirekte Vej. Og der staar i Lovforslagets § 10:

„Det paahviler de i § 8, 1ste Stykke, nævnte Institutter og Personer effektivt at nedsætte Renten af deres Udlaan, jfr. § 8, 2det Stykke, 1ste Punktum, mindst i tilsvarende Omfang, som Indlaansrenten formindskes som Følge af denne Lov.“

Kort og klart udtrykt betyder dette, at den mindre Betaling, der skal ydes Indskyderne, maa Institutterne ikke stikke i Lommen for egen Regning, den skal give sig Udslag paa Udlaansrenten. Men hvorledes de vil fordele denne Lettelse i Udlaansrenten paa de forskellige Udlaansposter, vil man overlade til dem selv. Man maa haabe, at de vil fordele Lettelsen saaledes, at de, der trænger haardest, faar den største Lettelse; men jeg agter ikke at give noget egentligt Direktiv til Bankerne og Sparekasserne desangaaende, for jeg har den Opfattelse, at det praktisk taget vil vise sig at være ugørligt.

Stein: Jeg tror ikke, der er nogen Uenighed mellem den højtærede Handelsminister og mig paa det Punkt, som Ministeren her var inde paa. Jeg brugte netop i Gaar det Udtryk, at jeg forstod Bestemmelsen saaledes, at Bankerne ikke maa tjene ved denne Ordning, og det er vistnok rigtigt forstaaet. Naar jeg har understreget den Vilkaarlighed, der kan blive Tale om, er det i Anledning af de Ordførertaler, der blev holdt fra den anden Side i Gaar, og hvori man meget stærkt indskærpede, at Ministeren maatte benytte den Magt og Myndighed, han her fik, til at sørge for, at denne Rentenedsættelse trængte igennem. Dertil er det, jeg har sagt, at hvis det skal være Tilfældet, vil Ministeren komme i en meget vanskelig Stilling, og at det er praktisk talt umuligt at gøre det; man kommer ind paa Vilkaarligheder. Det glæder mig, at den højtærede Minister ser paa Tingene saaledes, som han nu gav Udtryk for. Hvis Lovforslaget gaar igennem, vil jeg ogsaa tro, at det eneste, man overhovedet kan, er at stole paa, at Bankerne vil holde sig denne Bestemmelse efterrettelig.

Hauch: Der er kun een Bemærkning af det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein), jeg finder Anledning til at sige noget

om, og det er den Bemærkning, det ærede Medlem sluttede med, at det glædede ham, at man fra Venstres Side vilde være med til at overveje, om der ikke var Mulighed for en frivillig Ordning af Spørgsmaalet. Man kunde misforstaa det, tage det som Udtryk for, at dette var et helt nyt Standpunkt, og det vil jeg forvare mig imod, for det Standpunkt har vi fra vor Side haft hele Tiden — jeg tør endogsaa gaa saa vidt at sige, at Regeringen og Regeringspartierne har haft det Standpunkt. Men de Forhandlinger, der herom har været ført i Folketinget, har hidtil ikke ført til noget Resultat. Nu har det ærede Medlem udtalt den Opfattelse, at der hos Banker og Sparekasser i den senere Tid er opstaaet større Villighed til en frivillig Ordning. Skulde det vise sig at være Tilfældet, at man vil gaa ind paa en Ordning, der har det Grundlag, som dette Lovforslag er bygget paa, hvorfor skulde man saa fra Lovgivningsmagtens Side ønske ad tvangsmæssig Vej at fremkalde den Situation, som man kan naa ad Frivillighedens? Men det faar vi jo nu Lejlighed til at se under en Forhandling om Tingene i Udvalget. I det, der hidtil er foregaaet, er der i hvert Fald for mig ikke noget, som lader formode, at det vil være muligt at gaa frem ad Frivillighedens Vej. Men bevares, skulde det i sidste Øjeblik, nogle faa Minutter før 12, vise sig at være muligt, tror jeg, vi fra alle Sider med største Glæde vilde hilse et saadant Resultat af disse Forhandlinger.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Hauch: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Lettelse af Konvertering m. m. af Kreditforeningslaan.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.